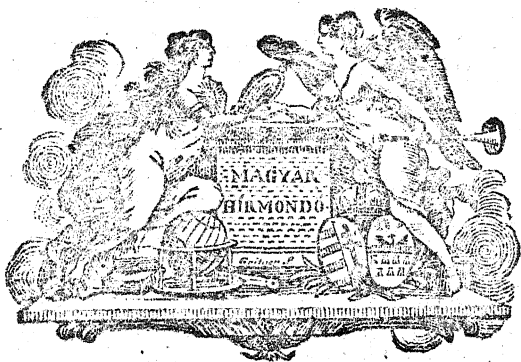

A'

TSÁSZÁRI és KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDLMÉVEL.

Kelt Bótsben, Bőjt-más Havának
(Mártziusnak) 15 dik napján, 1793-dik
Eszterdöben.

Hadi Környüállások.

Mártziusnak 4-dikén, által-vitte a'
Maas-vizén Károly Fő Hertzeg, Fő Vezér
Hg Koburg' Népének elől-járó Seregét, 's
utánna lévén az első tsata-rendbéli része is
az Armádiának, a' mint Lüttich Tartomán-
nyának Tongres nevű Városá felé ment
vólna, másfél órannyira Masfrichtól, vitézül
meg-támadta az Ellenséget, fel-verte
helyéből, 's egész késő estig hajtotta maga
előtt Tongresig, melybe ő Kir. Fő Hsége 3
Batalionnal bé is szállott.

Z

Ugyan

Ugyan Mártz. 4-dikén, Feldmarsallient. Hg *Württemberg*, *Koburg* Hg' Serege bal szárnyának Kormányozója, reá tsapott az Ellenségre *Herve* Városánál, 's onnan két óránnyira verte vissza.

Feldmarsallient. *Latour*, és *Wenkheim* Gen. Májor Vezéreink, eggyesítvén a' kormányozások alatt való Népet, el-hajtották *Rüremond*ból a' Frantziákat, 's Mártz. 5-dikén Tsász. Kir. Őrizet vólt már ezen Városban is.

Hg *Hohenlohenak* meg-izente *Koburg* Fő Vezér, hogy *Limburgot* ürítettse a' Frantziáktól; minekokáért *Hohenlohe* Vezérünk el-küldötte Tsászfár' könnyű lovas Oberstlie. *Bolza*, és *Eszterházy* Magyar lovas Fő Strásamester *Stephans* Urakat, különös Seregszakaszokkal, amazt *Malmedy*, és *Stablo*; ezt pedig *Laroche* felé. *Malmedy*t és *Stablot* mindjárt oda hagyták a' Frantziák, mihelyt fülökbe hatott a' miéinknek érkezések felől való hir; *Laroche* erővel vétetett-meg.

Ezen alkalmatossággal, újra sokat megölt, 's el-fogott az Ellenség közzül diadalmas Seregünk; nyert tőlle néhány ágyúkat, egy magazinomot, 's egy zászlótis, izámos puskákkal, és szekerekkel egygyütt.

A' harmadik győzedelmi tudósítással *Bétsbe* jött Kurir Gróf *Vratislav* beszéltette, hogy *Mastricht* tájján egy köz Huszár hét Frantziát vágott-le. Az ötödik Frantzia, midőn le-hanyatlott vólna lováról, reá sütötte pízstolyát Vitézünkre; de ennek csak a' mentéjét érte a' golyóbis. Neki káromollya magát a' Huszár, 's öszve akarta vágni

vágni a' földön heverő ellenséget; de látván, hogy más két Frantzia jő ellene: előbb ezeknek járt végekre, 's azután vagdalta amaszt diribről darabra. — *Pforzheim* Oberstierből azt beszéllette, hogy ez, szokása szerént, könyökig fel-türtt karral vólt a' tsatában. Szerentséssen ki-jött a' tűzből; hanem midőn a' hóltt és sebes Frantziák között járt volna: eggy a' földön fetrengők közzül reá sütötte a' pisztolyát, 's agyon lötte.

Altenhofennél, a' mint kergette vólna egy Hufzárunk a' Frantziákat: ezek mindég tsak a' sok *gráfz gráfzt* (*grace grace*, grátzia grátzia) kiábálták. Arra a' Hufzár ezt kiáltotta nékik: *Non cras, sed hodie moriemini.*

A' *Nagy-Britanniai Státus-Tanáts* egy Jelentést adott-ki, mellyben minden Britannus Hajóknak, 's Alattvalóknak megengedtetik, hogy az ellenségeskedést kezdett Frantziáknak, költsönnel adják-vissza a' költsönt. Ugy írják, hogy ezen Engedelemadáson kívül nem is fog közönségessé tétetni semmi más különös Had-jelentés.

Nagy mértékben tapasztaltatják a' Nagy Britanniai Királlyal a' maga hív Alattvalói, a' Frantziákkal folytatandó hadra való készségeket; mellynek az is egy különös jele, hogy a' Király' jelentésére készített válasszait az Ország-Gyűlése két Tábláinak, szokás felett való számú Deputátusok vitték-el Febr. 14-dikén az Udvarba. Tsak magától az Első Táblától 35 Tágok mentek-el, *Loughborough* Kantzellariussal.

Nagy-Britanniai hadi költségek.

A' Had-Titoknoknak előre való fel-
számolásához képest, 437 ezer font sterlinget
rendelt az Ország-Gyűlése (Parlamentom)
általában, a' Sereg' szaporítására; 130
ezer fontot, száz tartalék Kompániáknak
fel-állítására; 32,500 fontot, a' Stabális
Tisztek' számára; 285,400 fontot, azon
Sereg' tartására, melly *Britanniának* déli
részében táboroz; 65 ezer fontot, a' Kato-
naságnak rendkívül meg-történhető szükség-
seire; 's 15,600 font töldalékot, a' *Vesztindiai*
Seregre tenni szokott költségekhez.

Angliának, Frantzia Országgal által-
ellenben lévő széléire, Seregek is küldettek;
mindazáltal maga a' Nemesség is, mellynek
azon a' tájon vagynak a' jószágai, vigyáz,
hogy annyival lehetetlenebbé tétessen a'
Frantziáknak, az Angliai szélékre való ki-
szállítás.

Azon *Nagy-Britanniai* Katonaságnak,
melly a' *Hannoveraival* egyesíti magát a'
Frantziák ellen, Hertzeg *York* — a' Nagy-
Britanniai Király' második Fia, *Osnabrugi*
Püspök, és a' Prusszus Királynak Veje —
rendeltetett Vezérjévé. — Mennyire szereti
ezen Hertzeget a' Katonaság: meg-tetstik
avagy csak az itt következő jeles példából is.
Engedelmet nyervén reá, Fels. Attyától a'
Hertzeg, hogy 3 gyalog Gárda-Regemen-
tekből 2100 Legényt vihessen magával *Hol-
landiába*; fogta magát, 's midőn éppen a'
Kir. Palota előtt tisztelkedtek (paradiroztak)
vóina az említett 3 Regimentek Febr. 21-

di.

dikén: meg-jelenti nékiek *Hollandiába* való szándékát; és hogy a' kiknek tetszeni fog el-menni vele, a' Király' meg-eggyezése szerént: állanának-ki a' glédából (rendből). Ezen egy szavára a' Hertzegnek, tüstént annyin vállalkoztak az el-menetekre, hogy szinte ki-telt a' 2100 szám.

A' *Hollandiai* Közönséges-Társaságnak fő Városából *Hágából* Febr. 24-dikén költ egy Levél, mellyben ezeket olvassuk: „A' *Hollandiai* Fő Kormányfő, Febr. 20 dikán egy Manifestumot (Nyílt-Irást) tétetett közönségessé, mellyben a' *Batavusokhoz* (*Hollandusokhoz*) intézett tsábító Irása *Dumourier* Frantzia Vezérnek úgy tsáfoltatik-meg, hogy előbb szóról szóra fel-hozattatik. — Tsalhatatlan jele ez annak, mennyire nem tartanak itt attól, hogy ezen hazug, és rágalmozó képtelen Irás meg-szédíthetné a' mi Pölgár Társaink' fejeiket. — A' Fő Kormányfő' hathatós elő-adásának egy része ez: „Azok, úgymond, a' kik kormányozzák most Frantzia Országot, és a' kik jussokat tartják reá, hogy szabad akaratjuk szerént szabják-ki egész Nemzetek' szerentséjeket, 's bódogságokat: igen nagyon meg-mutatták, miben ályon a' barátság, mellyet ők más Népek eránt gyakorolnak; 's mit értenek ők a' Tyrannusság, és erőszak nevezet alatt? Az által mutatják ők barátságokat más Népekhez, hogy a' visszálkodásnak, és belső egyenetlenségeknek magvát hintegetik azok között, 's ennél fogva erőszakossan meg-fosztják őket a' leg-drágább, és eleitől fogva leg-szentebb jussoktól —
oly.

ollyatén jussoktól, mellyeknek még tsak emlékezeteket is el akarják törteni, az azokat tartó fundamentomaak semmivé való tétele által. A' melly ajándékokkal kínálnak ők más Nemzeteket, *atyafiságnak* és *szabadságnak* szép neve alatt, nem egyebek azok, annál a' zabolátlanságnál, 's Isten-tagadásnál, mellyekkel ők nyilván kérkednek; és az ezekből következő zürzavarnál, haramiaságnál, szegénységnél, 's éhségnél, mellyek alatt ők magok nyögnek. Tirannusságnak, 's el-nyomásnak neveznek ők minden polgári, és vallásbéli rendtartásokat, mellyek betsben tartattak eddig az Emberek között; mivelhogy az ő bődogságokra, és a' polgári társaságnak fenn-tartására el-múlhatatlanúl szükségesek. — Így végzi a' Fő Kormány-szék a' maga Manifestumát: „Es ha kellene még ezen nyomos előadások után is valamit említeni, a' mi meg-erössíthesse a' mi Polgár Társainkat azon feltételjekben, hogy kedves Hazánk' óltalmazására készek legyenek mindent el-követni: fel-hoznánk a' szomszéd *Austriai Belgyiombélieknek* példájokat, a' kik éppen ezen Generálist (*Dumouriert*), a' ki most Szabadítójknek meri magát nevezni; és az ennek vezérlése alatt lévő Frantziákat úgy hívták 's vitték bé magok közzé, mint Barátjaikat, és most igen keserű gyümöltseit aratják a' magok oktalanságának. — A' jó Isten' gondviselése, melly ezen Közönséges-Társaságot olly sokszor ki-segítette már a' leg-nagyobb veszedelmekből: őrizze-meg ezt ollyatén szabadítástól, 's olly Barátoktól.“

Béts.

B ő t s.

Tegnapelőtt menének ezen kereszttől 3. Svadronok, Nádor-Ispányunk' Huszár Regementjéből. Fels. Urunk is ki-lovaglott nézésekre. Közöttök láttuk azon ősz Zászló-tartót, kiről írtuk vólt, hogy Nádor-Ispány ő Fő Hgsége által meg-ajándékoztatott, 's vendégeltetett *Budán*. Ma dél előtt, ismét más 3 Svadronok masirozának-el. Sok nézői vóltak ezen Márs' fajzatinak.

B. *Szentkereszt*i Ur ő Nagyságát, a' ki Fő Strásamester vólt ebben a' Ns Regementben, most ugyan tsak abban Oberst-Lieut. ságra emelte ő Felsége.

Egy Darabja se jő úgy ki itten mostanság az Udvari Ujságnak, hogy annak néhány lapjait az önként való hadi segítség' ajánlóknak laistroma ne fogná-el. Hatvanhét rendbéli áldozatokat küldé által ő Felsége közelébb ezen hónapnak 12-kén is a' Direkt. Minister' kezébe, eggy Irása mellett, mellynek végző szavai ezek: „Úgy látszik, hogy ezen ajándékok nyertek áldást Istentől, a' mi fegyvereinknek; és valamint szivemből hálákat adok én a' leg-főbb Uralkodónak, azért, hogy szereztsécsítette az én fegyvereimet: szintén olyan különös indulattal köszönöm én az én Alattvalóimnak, erántam olly sok izben meg-bizonyított jó akaratjokat.“

Tseh Országának *Plesz* nevezetű Városa, a' hol bóldogúlt *Jósef* Tsászár egy derék Várat építtetett, *Josefftadtnak* fog ezentúl hívattatni Fels. Urunk' rendeléséből; 's
mi.

mivel az odavaló Kommendáns, Feldmars. Lieut. *Seeger* meg-halálazott: fel-váltotta azt *Fürtenburg* Ur, a' ki közelébb lépett Pattantyús Obersterségből Generál-Májorságra.

Koburg Hertzeg' Dragonyos Regement-jében Obersterséget viseltt *Lothringen* József Hertzeget, Generál-Májorrá méltóztatott nevezni, és Lovasság-Generállya Gr. *Vurmser* mellé rendelni ő Felsége.

Az első győzedelmi hírrrel jött Kurir *Koller* Alhadnagy, Főhadnagyi fővel küldetett vissza a' Sereghez.

Frantzia Ország.

Az egész Frantzia Nemzet érzi ugyan, a' már most ötödik esztendejében járó erőszakos Revoluzciónak veszedelmes következéseit. Erzik különösen a' *Lyon* Városiak, kik közzül sok Familiák haltak már ki, az eleség' nem léte miatt; mások pedig, ugyan tsak a' rendkívülvaló szükségtől szorongatvatván, kétségbe estek, 's vagy mérget vettek; vagy a' *Saone*-vizébe ugrottak. — Hogy könnyíthessen a' N. Gyűlés ezen szerentséleneknek sorsokon: azt végezte, hogy hónaponként 50 ezer livra osztassék ki közöttök; de minthogy 60 ezerre megy a' kenyér nélkül lévőknek számok: könnyen meg lehet itélni, hogy nem egy hónapban, hanem minden nap kellene, ha lehetne, 50 ezer livrát ki-osztatni. — *Párisban* minden nap 12 ezer livrába kerül a' Városnak, hogy a' folyó árrát meg-tarthassa a' kenyérnek;
de

de azért, a' ki idején nem gondoskodik kenyérről, a' nélkül marad: mert sokat kihordanak a' külföldiek, úgymint a' kik csak azért is bé-mennek Párisba, hogy ott óltsó kenyeret kaphassanak. Minthogy azonban nem csak kenyérről él az Ember; lehetetlen pedig a' Magistrátusnak is, általán-fogva való óltsóságot elközleni: ez az oka, hogy a' közelébb múltt Febr. 25-dikén is kurutz világ vólt Párisban. Össze sereglettek t. i. azok a' sok ezer szükölködők, kiket vagy egésszen, vagy rész szerént meg-fosztott előbbeni élelmek' keresése módjától a' Revoluzió, 's reájok rontottak különbkülönbféle bóltokra; 's vagy ki-rablották azokat, vagy leg-alább kényszerítették a' Kalmárokat, hogy az ő általok szabott árron adják portékáikat — nádmézet, szappant, gyertyát 's a' t. — A' nádméz' fontját p. o. 25—30 szolon adatták. Ezen az árron csak hamar el-kapkodtak egy bóltból hat mázsa, más bóltból pedig két hordó nádmézet. Valamint más zenebonákban, úgy ebben is nagy részt vettek az Asszonyok.

Valamint továbbá más lármáknak, úgy ennek is, melly délelőtti tíz órakor kezdődött, 's éjfélutánai két óráig tartott, egy fő indítója vólt ama' gonosz lelkű *Marat*, a' mint ezt eleibe is terjesztette a' N. Gy. nek, *Salle* nevű Tagja Febr. 27 dikén, 's azt kívánta, hogy protzezzust kell indíttatni *Marat* ellen. Felhozta bizonyságul ez ellen, önnön esztelen, és mind a' közönséges, mind a' magános tsendességet, 's bátorságot fel-forgató szavait, mellyeket nem átalított ez, a' maga —

Nép.

Népbarátja nevű — Újságának, Febr. 25-dikén költt Darabjába bé is iktatni. Ezek azok: „Minden Tartományban, melyben a' Nép' jussai nem tsupa pompásan hangzó titulusok, leg-hamarább véget vethetne az, a' Kupetzek' hamis lelküködésének, ha az azok által meg-töltött magazinok ki-pusztíttatnának, 's magokat a' Kupetzeket ki-prédáltt magazinomjaik eleibe lehetné fel-aggatni.“

Sokan voltak a' Gyűlésben *Marat* ellen. De ez óltalmazta magát, természet szerént való dolognak állítván, hogy a' Nép maga büntessen; mivelhogy nem elégségesek vólnának erre a' Törvények (*Gyönyörű képét talállyuk ezen szókban, az annyira magasztáltt Frantzia Szabad — si Diis placet — Közönséges Társaságnak*) Még olly vakmerőségre is vetemedett *Marat*, hogy az ellene szólott Kollégáit, *Bolondok'* házába valóknak ítélte; de ki-tsúfolta az egész Gyűlést is, azt kívánván tőle, hogy bátran dekretállyon *Vádat* ő ellene, úgymint a' melly által meg-mutathatja, hogy minden szemérmertességet el-velzett.

Örök emlékezetet, és követést érdemlő példái a' meg-tántoríthatatlan jobbágyi (alatt-valói) hívségnek.

Frankfurtból irta egy szava - hihető Férjfiú, Február. 28-dikán: „Éppen most olvasám hiteles tudósításból, hogy azon Frantzia Bízatosokhoz, a' kik *Winweilerben* — a' *Falkensteini* Grófság' fő Városában — voltak ez ideig: még többek is érkeztek

Máintz.

Máintzba, 's az Alattvalókat új Frantziákká akarták eskettetni. Elő - hivatták tehát: Dr *Fabert*, 's öszve - gyűjtették a' Papságot, és a' Polgárságot is. E' meg - lévén, egy Beszédet tartották a' Szabadságról, 's legelsőben is Doktor *Fabert* szólították, hogy esküdne - meg arra; de ez, kereken megmondta, hogy ő semmiképpen nem tellyesítheti kívánságjokat: a' midőn tsak azt parantsolták tehát néki, hogy írja - bé a' nevét a' fekete könyvbe. Minden magavonogatása nélkül meg - tselekedte ezt a' Doktor, 's irásának ide ment - ki az értelme: „hogy ő már 44 esztendőktől fogva szolgálja híven a' Tsászárt, a' kinek sok kegyelmeivel is élt szüntelen, 's híven akar meghalni.“ A' mit irt, fel - olvasta a' jelenlévők előtt is. — Az Egyházi Személyek hasonlóképpen meg - mondták, hogy ők nem esküsznek. Fel - indulván ezen a' Kommisszáriusok, mind a' Doktort, mind a' Papságot árestomba parantsolták vitetni. — A' Nép, nem akarta engedni; de a' Doktor maga kérte azt, hogy tsendessen legyen: ő úgy - mond, és a' Papság, készek fogságba menni, mivelhogy meg - tartották hívségeket a' Tsászárhoz — 's el is mentek. Ekkor a' több Elöljáróktól, 's a' Néptől kívánták a' Kommisszáriusok az esküvést, melly kívánságra azt felelték némellyek: „Hifzem mind ostrompénzt vettek mi rajtunk, mind eleséget is kaptak tollunk a' Frantziák; 's hát még arra is akarnak már most kényszeríteni, hogy meg - szegjük esküvésünket, mellyel Tsászárunk', 's Urunk' hívségére köteleztük magunkat?

kat? — *Tömlőtze kell hányni őket kiáltá-*
nak a' Kommisszáriusok; de a' Nép is kiálta
más felől: Félre kell verni a' harangokat;
 melly meg is lett, és ezen jel-adásra közel
 3000-re nyekedett kevés idő alatt a' minden-
 felől futó fegyveres Parasztoknak számok,
 kik is észre vévén, hogy a' Frantzia Kom-
 misszáriusokkal egy Hóhér is vagyon egész
 készületjével: felette neki buzdúltak, 's ki-
 vánták a' Kommisszáriusoktól, hogy botsát-
 tassák szabadon a' Doktort, és a' Papságot;
 melly meg-lévén, rájuk mentek a' régibb
 három Frantzia Biztosokra, 's árestomba
 vetették őket. — Meg-szeppentek ezen a'
 több Kommisszáriusok, 's el-lódultak *Vin-*
weilerből. A' Lakosok mindjárt azon vóltak,
 hogy egy Erösséget formállyanak fegyveres
 szekerekből, 's egy szersmind lovasokat fut-
 tattak *Hohenlohe* Hertzeghez, olly kérések-
 kel, hogy küldene valamelly kevés segítsé-
 get nékiek: fogadják, hogy a' szoros járá-
 sokat úgy ki-mutatják, 's el is fogják állani
 a' Katonasággal együtt, hogy a' Frantziák
 éppen nem közelíthetnek ágyúkkal hozzájuk.
 Igérték továbbá, hogy minden Katonáért,
 a' ki az ő őltalmazásokban fogna el-esni,
 készek 150 forintokat fizetni ő Tsász. Kir.
 Felségének; a' mellyeken újra egy Rekrutát
 lehessen ki-állítani. Jelentették végre, hogy
 mivel *Vinweilerbe* számossan sereglettek-
 öszve: kéntelenítettek az Uraság' magazi-
 nomjából venni-ki eleséget; de valamit ki-
 veíznak, mind azt szorgalmatossan fel-irják,
 's készek is meg-fizetni, a' mi fog ezért
 kívántatni tőlök. — — A' *Hessen-Darmstadt*ti
 Land-

Ländgráf birtokaihoz tartozó *Pirmassens*, vagy *Pirmensens* nevű kis Városban ott terem véletlen, Febr. 16-dikán *Bitsch* Városából (melly fekszik *Lotharingiában*) egy Frantzia Kommisszárius, 8 lovas Katonákkal, 's mintegy 200 Parasztokkal, és azt a' kérdést tette-fel a' meg-nevezett kis Város Lakosainak: Barátjai-é, vagy Ellenségei a' Frantzia Nemzetnek? és ha Barátjai, hozzá akarnak-é állani a' Frantzia Konstitutióhoz (a' melly még meg se készült). A' Magisztrátus, nem felelt mindjárt ezen kérdésekre; hanem időt kívánt, hogy a' Polgársággal együtt vóltaképpen tanátskozhasson azokról. Ezt meg-nyervén, által-adott más nap a' Kommisszáriusnak egy Irást, mellynek valami 130 Polgárok is alája írták magokat ő kívülötte. Jelentették ezen Irásban a' *Pirmassens*béliek, hogy ők mindenkor nagyra betsülték a' Frantzia Nemzetet, 's barátságos hív szomszédságot bizonyítottak hozzája; köszönik a' Fr. Közöns. Társaságnak, hogy őket óltalmába akarja fel-venni: hanem, *így folytatják tovább magok' ki-nyilatkoztatását:* „mivel nekünk semmi ellenvetésünk nintsen az eddig való Konstitutiónk ellen, és ha vólna is valami panaszunk, tellyes bizodalmunk vagyon a' mi Fejedelmünkhöz, hogy az, a' maga böltsessége és jósága szerént eszközöket találna-fel, a' rajtunk való segítségére: még avagy csak most meg nem határozhatjuk magunkat, hogy egy idegen Hatalmasság' óltalmának vessük magunkat alája, 's ennél fogva el-oldjuk azt a' kötelet, melly minket — mondhatjuk — a' leg jobb Feje-

Fejedelemhez foglal. “ — — *Zweybrücken* Városa’ Polgárjait is meg-unszolták a’ Frantziák a’ magok kelletlen Konstitutziójokkal, melly unszólásra adott igen szép feleletjekből a’ *Zweybrückenieknek*, ide iktatunk némelly töredékeket. „Lehetetlen az, *így fejezik - ki magokat mindjárt válasszok’ elein*, hogy egy nagy lelkű, és nemes Nemzetnek Elöljárói erőltetni akarhassák a’ mi lelkünk’ esméretét, és belső meg-győződésünket. — Ha meg-mutatjuk mi azt a’ Frantzia Nemzetnek, hogy mi eddig bódogok voltunk a’ magunk Konstitutziója mellett: hiszük, hogy velünk azért, hogy különbözik értelmünk az övétől, nem bánik úgy, mint Ellenséggel; hanem inkább örömet fog érezni azon meg-győződésből, hogy sokféle módon érhetik-el az Emberek magok bódogságokat. — Ha történhetne, hogy tsupa tetszés szerént való adófizetéssel akarnának minket nyomni a’ mi Elöljáróink; ha kötelesség-felejtő Birákra akarnák bízni ügyünket; ha személlyünkön, vagy vagyonunkon erőszakoskodást szándékoznának elkövetni; ha valakit közzülünk, a’ maga módja szerént való Isteni-tisztelet’ gyakorlásában akarnának háborgatni; ha végre a’ közönséges hivatalokat a’ mi polgár társainknak tsupán egy részéivé igyekeznének tenni: tudjuk, hogy ezen vissza-élések leg-ottan el-enyésznének, mihelyest az eránt való kívánságunkat ki-nyilatkoztatnánk. A’ mi javunk (interessénk) mindég ugyan azon volt, a’ Fejedelmünkével. Soha se terjesztettünk mi úgy ő eleibe valamelly vissza-élet,

élést, hogy mindjárt végét ne szakasztotta volna annak. De ha talán minden tapasztalásunk, 's várásunk ellen, ugyan csak meg nem hallgatna ő valamely dologban bennünket: nyitva maradna előttünk mindenkor az út, a' Birodalom' Törvényfzékeihez, mellyek kötelesek fenn-tartani a' mi polgári, és egyházi szabadságunkat. — Ha a' Frantzia Nemzet, szives barátsággal viseltetik erántunk: bízunk annak nagy és jó lelkiségében, hogy meg-hágy minket, egész birtokában egygy olly Konstitutióznak, mellyet mi szeretünk, és a' melly alatt kívánunk élni 's meg-halni. “

* * * * *

Debretzenből, Mártz. 6 dikán.

„Két idevaló el-öregedett Chirurgusok szándékoznak a' magok mesterségeket akár kész pénzen el-adni, akár pedig ki-árendálni; melly is olly véggel tétetik közönségessé, hogy a' melly examinátus Ohirurgusoknak tetfzéseek lenne, ezen említett két öreg Chirurgusoknak helyekbe állani: jelenthessék magokat az ide-való Chirurgusok' Czéh-Mesterénél. “

* * * * *

Egy született *Matzedoniai*, de most Erdélyben *Károlyfejérváratt* lakó Kereskedő, egy igen hasznos kereskedést talált-fel, mind magára, mind pedig a' F. Eráriumra nézve. El-ment t. i. *Oláh Ország*nak fő Városába *Bukarestbe*; 's a' had' alkalmatosságával ott maradt, de már most többé nem kelő sok ezüst Orosz pénzekből (rublákból) kevés idő alatt holmi alá való török pénz-

pénzeken hét mázsánnnyira valót váltott igen jutalmassan, melly summát, mint parázs-ezüstöt *Nagybányára* hozott, a' hol szép arany és ezüst pénzeket kapott érte. Azt ígerte, hogy még többször is meg fog jelenni hasonló dologban.

J e l e n t é s.

Egy Magyar, a' ki Erdély Országban különös Nemes Familiából vette származását, még kisdéd korában meg fosztatván Szüléitől, ha mind sanyarúsággal is: ugyan tsak dítséretessen el végezte a' hat Deák Oskolákat, valamint a' Logyikát és Fizikát is; halgatta annakutánna a' Magyar Országgi Törvényt elztendeig nagy szorgalmatossággal; és már a' gazdaságban is forgott, sőt hivatalt is viselt, de abból — a' mint hitelesen meg bizonyithattya — vétke nélkül ki maradt, mellyre nézve már most segedelem nélkül szükölködik. Ajánlja tehát magát általunk a' Magyar Uraságoknak reménylett kegyességekbe, olly ígérettel, hogy hafznosan, és dítséretessen folytatott szolgálatajáról hiteles Attestátumokat fog mutatni. Kész ő akármelley kis hivatalt fel vállalni; 's abban úgy el járni, mint fel lehet tenni egy ollyan ízemélyről a' ki a' maga Principálissában Szabadítóját fogja tisztelni. Hozzánk útasíttathatnak eránta a' Levelek.

